

16 augustus 2016

Naam: Ko Vernooij

Geboren: Houten, 8 februari 1937

Ik woonde in de boerderij aan de Schalkwijkseweg, met het adres S26. Het huis stond naast kasteel Schonauwen. Naast het huis stond een schuur van 10 meter breed en 16 meter lang. In deze schuur stonden twee paarden. Ook was er een hooiberg. Aan de andere kant van de wetering was een brug naar een weiland waar koeien liepen.

(3 december 1944)

In ons huis waren sinds ongeveer een week acht Duitsers ingekwartierd. Er was een belangrijke officier bij, die de voorkamer tot zich had genomen. We hadden toen ineens telefoon in huis. De Duitsers hadden vier auto's bij zich, waar munitie in zat. Deze auto's stonden rond het huis verdekt geparkeerd.

Het was zondagochtend. De Duitsers zaten in de woonkamer te kaarten. Mijn vader was naar de kerk. De spoorlijn op enkele honderden meters afstand werd gebombardeerd. Een bom schoof door het weiland en liet een spoor van 5 a 6 meter achter. Vervolgens schoot de bom langs de brug over de wetering, naar de schuur naast het huis. Op 5 a 6 meter afstand waar de Duitsers zaten te kaarten ontplofte de bom.

Het was een enorme knal en de schuur was vernield. De kap van het voorhuis van de boerderij werd opgetild en kwam weer terecht op dezelfde plaats. Het paardenvlees hing in de bomen. Inwoners van Houten hebben meegeholpen het vlees op te eten, want het was niet lang te bewaren.

Een Duitser die bang was voor de bombardementen, had de kaartende groep verlaten en stond achter het huis te schuilen. Hij werd geraakt door een scherf in zijn been en moest naar het ziekenhuis. We hadden geluk dat er in de schuur geen auto met munitie stond geparkeerd, zoals de bedoeling was. De Duitsers wilden direct naar een kelder.

Ook de spoorwachterswoning van de familie Wammes aan de Leedijk werd geraakt door een bom. De Duitsers vertrokken direct na het bombardement.

(18 september 1944)

Over de Schalkwijkseweg vond een transport plaats. Ik heb wel eens horen vertellen dat het om zeeppoeder ging. Het was een transport van Culemborg naar Amersfoort. De chauffeur was een Culemborger en heette Hoogstede. Op het spatbord aan de voorzijde van de vrachtauto zat een Duitser met het geweer in de aanslag.

De Duitser vermoedde iets en de auto stopte bij Theo de Wit voor de deur. Hoogstede en de Duitse soldaat liepen 100 meter door naar de ingang van Schonauwen en scholen onder de forse beukenbomen van 100 jaar oud.

Vliegtuigen probeerden vervolgens de auto in brand te schieten. Dit lukte niet en vervolgens werd er een fosforbom op de auto gegooit. De hooiberg achter de boerderij van De Wit vloog in brand. De boerderij zelf niet. Die was in 1940 al eens afgebrand en weer opgebouwd.

Het opruimen van de fosforresten duurde drie weken. De bewoners van de boerderij van De Wit woonden al die tijd bij ons in. Toen werd de boerderij weer vrijgegeven.